

4 Οκτωβρίου 2015

Τα τέσσερα κεριά ...

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Τα τέσσερα κεριά έλιωναν αργά-αργά...

Ο χώρος ήταν τόσο ήσυχος που μπορούσε να ακουστεί η συζήτηση τους.

Το πρώτο έλεγε:

«Εγώ είμαι η ΕΙΡΗΝΗ μα οι άνθρωποι δεν καταφέρνουν να με διατηρήσουν. Πιστεύω οτι δε μου μένει άλλο απο το να συνεχίσω να σβήνω!»

...κι έτσι αφέθηκε σιγά-σιγά να σβήσει ολοκληρωτικά...

Το δεύτερο είπε:

«Εγώ είμαι η ΠΙΣΤΗ. Δυστυχώς δε χρειάζομαι πουθενά. Οι άνθρωποι δε θέλουν να ξέρουν για 'μένα κι έτσι δεν έχει νόημα να παραμείνω αναμμένο».

...μόλις ολοκλήρωσε τα λόγια του, ένα αεράκι φύσηξε πάνω του και το έσβησε...

Πολύ λυπημένο το τρίτο κερί, είπε με τη σειρά του:

«Εγώ είμαι η ΑΓΑΠΗ. Δεν έχω τη δύναμη να συνεχίσω να παραμένω αναμμένο. Οι άνθρωποι δε μου δίνουν σημασία και δεν αντιλαμβάνονται πόσο σημαντικό είμαι. Αυτοί μισούν ακόμη και εκείνους που τους αγαπούν περισσότερο».

...και χωρίς να περιμένει άλλο, το κερί αφέθηκε να σβήσει...

Ξαφνικά ένα μωρό μπήκε στο δωμάτιο και είδε τα τρία κεριά σβηστά. Φοβισμένο απο το μισοσκοτάδο είπε:

«Μα τι κάνετε! Πρέπει να μείνετε αναμμένα, εγώ φοβάμαι το σκοτάδι!»...και ξέσπασε σε δάκρυα.

Τότε το τέταρτο κερί είπε με συμπόνοια:

«Μη φοβάσαι καλό μου, μη κλαίς. Όσο θα είμαι εγώ αναμμένο θα μπορούμε πάντα να ξαναανάψουμε τα άλλα τρία κεριά...

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Η ΕΛΠΙΔΑ»

Με μάτια λαμπερά και γεμάτα δάκρυα, το μωρό πήρε το κερί της ελπίδας και ξανάναψε όλα τα άλλα κεριά..

Ας μη σβήσει ποτέ η ελπίδα μέσα στις καρδιές μας. Και καθένας απο εμάς ας θυμάται (σαν εκείνο το μωρό) να ανάβει ξανά με την ελπίδα την πίστη, την ειρήνη και την αγάπη...

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr